

[Fr. Kristiansen.]

berettiget til at mene, at et Forslag, bygget op efter de Linier, denne Kommission havde angivet, kunde faa Tilslutning ogsaa af dem, der specielt giver sig ud for at varetage Landbrugets Interesser. Jeg tror, at det alle Dage af danske Landmænd vil blive betragtet som en Gaade, at Venstre i det Spørgsmaal gik imod Landbrugets Interesser.

Hvad angaar Diskontopolitikken, er det selvfølgelig først og fremmest den lille Høst og den Merimport, der skal finde Sted, og desuden Stigningen i Raastofpriserne ud over Verden, der vanskeliggør Situationen. Det kan de Herrer af Oppositionspartierne aldeles ikke inddrage under Regeringens almindelige økonomiske Politik.

Lange: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Kun til Dagsordenen.

Lange: Maa jeg udbede mig Tilladelse til at svare paa det, der blev sagt direkte til mig?

Formanden: Saa maa det være meget kort. Vi maa vende tilbage til Dagsordenen.

Lange: Jeg vil gøre opmærksom paa, hvad den højtærede Formand vel er enig med mig i, at det ikke er fra mit Partis Side, at Rentespørgsmaalet er bragt ind i Diskussionen.

Formanden: Derfor har det ærede Medlem ogsaa faaet Ordet.

Lange: Jeg vil gerne sige til den ærede sidste Taler, at den højtærede Indenrigsminister har ikke sagt, at vi kunde øve afgørende Indflydelse paa Renten i et lukket Marked. Ministeren har sagt det absolut, at vi kunde selv bestemme Renten, og det kan jeg bevise ved Citater, som jeg ikke nu har ved Haanden, men som jeg kan skaffe.

I Anledning af Udtalelserne om den Kommission, der var nedsat, og om, at Bankerne havde givet Tilslutning til det da foreliggende Forslag, skal jeg bemærke, at det dog ikke kan være saaledes, at vi, hvis der fremsættes Forslag, som strider mod de Principper, vi anser for rigtige,

skulde være bundet til at bøje os for en Indstilling fra en Kommission bestaaende af nogle faa Medlemmer, eller for en Tilslutning fra Bankerne, som enhver, der havde nogen som helst Føling med Forholdene dengang, vil vide var af meget betinget Karakter.

Saa vil jeg blot sige til Slut: Hvis der virkelig var en Mulighed for denne Plan, hvorfor forelægger Regeringen den saa ikke nu, da den kan gennemføre det, som den ønsker at gennemføre? Nu har den jo Mulighed for at gennemføre de Foranstaltninger, vi dengang var imod, og som var Skyld i, at vi ikke kunde stemme for Lovforslaget.

Johs. Clausen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det maa være til Dagsordenen.

Johs. Clausen: Jeg skal ikke tale om Konverteringsperioden. Den ligger ogsaa noget tilbage, og det er ikke mig, der har bragt den paa Bane her. Saa meget mere interessant er det imidlertid, naar vi taler om Landbrugets økonomiske Kaar, at faa lidt at vide om, hvordan man fra Regeringens Side stiller sig til Rentespørgsmaalet i Dag. Det var det, jeg spurgte om og gentagne Gange har spurgt om: Hvad mener man om Rentespørgsmaalet i Dag?

Formanden: Det er ikke paa Dagsordenen. Det ærede Medlem maa holde sig til Sagen, vi kan ikke blive ved at tale om Konvertering i Dag.

Johs. Clausen: Jeg skal rette mig efter Formandens Henstilling, men vil saa blot til Slut konstatere, at det Spørgsmaal, jeg gentagne Gange har stillet om, hvordan man under Hensyn til Landbrugets økonomiske Kaar stiller sig til Rentespørgsmaalet i Dag, hvor man drøfter Gennemførelsen af en Tilskudslovgivning, har jeg ikke faaet noget Svar paa.

Formanden: Det er en Forespørgsel, som ligger ganske uden for Dagsordenen.

Hermed sluttede Forhandlingen.